U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Městský soud v Brně**, se sídlem Polní 994/39, Brno, o žalobě ze dne 15. 6. 2011, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 70/2011, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Návrhem ze dne 20. 9. 2012, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 26. 9. 2012, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to nahlédnutí do spisu ve věci vedené u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) pod sp. zn. 30 A 70/2011. Svůj návrh odůvodnil tím, že krajský soud nevydal rozhodnutí o žádosti o nahlédnutí do spisu ani po půl roce, ani po urgenci této žádosti.

Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se žalobou ze dne 15. 6. 2011, doručenou krajskému soudu dne 20. 6. 2011, domáhá poskytnutí souboru informací od Městského soudu v Brně. Krajský soud vydal dne 5. 9. 2011 usnesení č. j. 30 A 70/2011 – 5, kterým vyzval navrhovatele, aby ve lhůtě 3 týdnů od doručení tohoto usnesení doložil listinné důkazy, jichž se v žalobě dovolává, a doplnil žalobní body tak, aby z nich bylo patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje jednání žalovaného za protizákonné. Navrhovatel na výzvu soudu reagoval podáním ze dne 21. 9. 2011, ke kterému připojil požadované listinné důkazy. Dne 19. 12. 2011 došlo soudu vyjádření žalovaného, které soud zaslal navrhovateli dne 10. 1. 2012 současně s výzvou, zda souhlasí s tím, aby soud rozhodl ve věci samé bez nařízení jednání. Podáním ze dne 12. 1. 2012 sdělil žalovaný, že souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání. Poté krajský soud usnesením ze dne 29. 8. 2012 vyzval navrhovatele k zaplacení soudního poplatku, na které tento reagoval žádostí ze dne 21. 9. 2012 o osvobození od poplatku za návrh na zahájení řízení. Žádný další procesní úkon navrhovatele z obsahu předmětného spisu nevyplývá.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

Při rozhodování o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu může příslušný soud stanovit lhůtu jen k provedení takového procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány (tvrzeny) průtahy. Uvedený závěr vyplývá nejen z ustanovení § 174a odst. 2, věty druhé, zákona o soudech a soudcích (označení procesního úkonu, u něhož jsou namítány průtahy, je náležitostí návrhu, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat) a z ustanovení § 174a odst. 8, věty první, tohoto zákona (příslušný soud může určit lhůtu k provedení úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy), ale zejména ze zásady nezávislosti soudů a soudců při projednávání a rozhodování sporů a jiných právních věcí, která nesmí být dotčena tím, že by příslušný soud posuzoval - v rozporu se smyslem (účelem) řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu - nejen otázku určení lhůty k provedení procesního úkonu, ale rovněž to, ve vztahu k jakému procesnímu úkonu nastaly v řízení průtahy.

Nejvyšší správní soud posoudil předmětný návrh, jakož i obsah předloženého soudního spisu, ze shora uvedených hledisek, a dospěl k závěru, že navrhovatel v průběhu soudního řízení v dané věci neučinil žádnou žádost o nahlédnutí do spisu, proto jeho návrh na určení lhůty k provedení navrhovaného procesního úkonu, a to nahlédnutí do spisu, jako nedůvodný zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. října 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu